

2) poleci Instytutowi Spawalnictwa nawiązanie kontaktu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego w celu rozwinięcia akcji, zmierzającej do udostępnienia wszystkim zainteresowanym instytucjom najbardziej wartościowej literatury zagranicznej, ze szczególnym uwzględnieniem bogatego doświadczenia Związku Radzieckiego w dziedzinie spawalnictwa;

3) poleci Instytutowi Spawalnictwa złożenie w Ministerstwie Szkół Wyższych i Nauki oraz w Centralnym Urzędzie Szkolenia Zawodowego, w przeciągu dwóch miesięcy od ogłoszenia niniejszej uchwały, memoriału w sprawie szkolenia specjalistów na różnych poziomach z naświetleniem potrzeb spawalnictwa pod względem jakościowym i ilościowym na odcinku szkolenia kadr;

4) zrewiduje i uzgodni do końca roku bieżącego z właściwymi ministrami możliwości zastąpienia niektórych dużych i przestrzennych odlewów stalowych przez konstrukcje spawane;

5) zarządzi, w celu doraźnego zaspokojenia potrzeb spawalnictwa, opracowanie do końca roku bieżącego, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami przemysłowych norm odbiorczych, norm zużycia i przepisów eksploatacyjnych dla spawalnictwa, które będą obowiązywać cały przemysł aż do chwili ukazania się stałych norm, wydanych przez Polski Komitet Normalizacyjny;

6) zarządzi w przeciągu miesiąca od chwili ogłoszenia niniejszej uchwały rozszerzenie działalności Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego — Biuro Sprzedaży Gazów Technicznych tak, aby objęła planowy zakup i planową sprzedaż wszelkich materiałów i sprzętu spawalniczego na zasadach wyłączności oraz sprzętu pomocniczego w zakresie potrzeb spawalnictwa;

7) zleci Centrali Handlowej Przemysłu Chemicznego — Biuro Sprzedaży Gazów Technicznych zaplanowanie zaopatrzenia spawalnictwa na 1951 rok i przedstawienie sobie do zatwierdzenia planów zaopatrzenia, a w szczególności planu importu sprzętu spawalniczego;

8) zabezpieczy należyte zaopatrzenie spawalnictwa w sprzęt, urządzenia i materiały, przez uwzględnienie w planach produkcji i inwestycji rozbudowy właściwego przemysłu w oparciu o plan 6-letni i bilans sprzętu spawalniczego, sporządzony przez Komisję Bilansu Maszyn przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego poleci podległym sobie jednostkom organizacyjnym opracowanie programu i zorganizowanie z początkiem roku szkolnego 1950/51 szkolenia zawodowego spawalników na poziomie średnim i niższym:

- 1) krótkofalowego dla:
 - a) kontrolerów i odbiorców spośród doświadczonych i wykwalifikowanych spawaczy,
 - b) spawaczy przyuczonych,
 - c) nauczycieli spawalnictwa i instruktorów,
 - d) referentów spawalnictwa;

- 2) długofalowego dla:
 - a) spawaczy czeladników,
 - b) spawaczy specjalistów,
 - c) instruktorów, kontrolerów i odbiorców,
 - d) mistrzów,
 - e) techników.

§ 8. Polski Komitet Normalizacyjny wezwie Komisję Spawalnictwa do zrewidowania, przyspieszenia i rozszerzenia programu swoich prac w przeciągu jednego miesiąca od ogłoszenia niniejszej uchwały, a zwłaszcza przyspieszy:

- 1) opracowanie norm technicznych dla:
 - a) materiałów podstawowych,
 - b) materiałów pomocniczych,
 - c) sprzętu spawalniczego,

normujących na przyszłość stosunki pomiędzy dostawcami i odbiorcami materiału i sprzętu spawalniczego;

2) opracowanie norm wykonawstwa robót spawalniczych dla warsztatów produkcyjnych, robót spawalniczych terenowych, remontowych itp.;

3) opracowanie przepisów i norm technicznych odbiorczych, regulujących na przyszłość stosunki pomiędzy wykonawcą robót spawalniczych z jednej strony, a odbiorcą tych robót z drugiej strony.

§ 9. Właściwi ministrowie:

1) wydadzą, każdy w swoim zakresie, w przeciągu dwóch miesięcy szczegółowe zarządzenia wykonawcze dla podległych im jednostek organizacyjnych oraz prześlą je do wiadomości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Techniki — w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały;

2) zarządzi, pod kątem widzenia upowszechnienia spawalnictwa, zrewidowanie we wszystkich podległych im warsztatach wytwórczych i przedsiębiorstwach dotychczasowych procesów technologicznych, w celu ustalenia możliwości polepszenia jakości produkcji, oszczędności materiałów, obniżenia kosztów produkcyjnych, przyspieszenia cyklu produkcyjnego oraz zwiększenia produkcji i obniżenia czasu robocizny przez należytą organizację pracy na odcinku robót spawalniczych, usprawnienie procesów technologicznych, zastosowanie bardziej nowoczesnych metod pracy, narzędzi i sprzętu, wprowadzenie urządzeń przyspieszających i ułatwiających pracę, zastosowanie półautomatyzacji i automatyzacji, wprowadzenie współzawodnictwa itp.;

3) włączy do swych planów inwestycji i produkcji w ramach planu 6-letniego zapotrzebowanie na urządzenia, sprzęt i materiały spawalnicze, uwzględniając tezy rozwojowe, zawarte w niniejszej uchwale;

4) zaplanują konieczne do zrealizowania niniejszej uchwały kredyty.

§ 10. 1. Wszystkie zainteresowane ministerstwa oraz Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego składać będą do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Techniki raz na kwartał sprawozdania z dokonanych prac i postępów w zakresie zastosowania spawalnictwa.

2. Sprawozdania należy przedstawiać w ciągu 2 miesięcy po upływie każdego kwartału kalendarzowego. Pierwsze sprawozdanie należy przedstawić do dnia 30 listopada 1950 r. za okres do 30 września 1950 r.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z upływem miesiąca od dnia jej ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1189.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 5 sierpnia 1950 r.

w sprawie określenia przedsiębiorstw i zakładów, w których na czele komórek rachunkowości stoi starszy księgowy.

Na podstawie pkt. 2 rozdziału I uchwały Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw i zakładów uspołeczniionych (Monitor Polski Nr A-26, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za przedsiębiorstwa i zakłady mniejsze, w których na czele komórek rachunkowości stoi starszy księgowy, uważa się podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego albo poddane jego nadzorowi uspołecznione przedsiębiorstwa i zakłady, które prowadzone są na zasadach ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z W. Zawadzki

1190.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO z dnia 11 sierpnia 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Przetwórnia Mięsa, wł. Teodor Rózkowski i Ska, sp. z o. o. w Gdyni.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 11 sierpnia 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Przetwórnia Mięsa w Gdyni, przy ul. Czerwonych Kosynierów Nr 129, stanowiąca własność s-ki z ogr. odp. pod firmą: „Teodor Rózkowski i S-ka”.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mięsnego w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia